# Hosszú távon veszélyes lehet a császármetszés

Igen komoly hasi mûtét!

Az elsõ szülésnél császármetszésen átesett nõknél megnõ a méheltávolítás kockázata a következõ szülésnél - állítják széles körû vizsgálati eredményeikre hivatkozva az Oxford Egyetem orvosai. Az utóbbi években az egész világon drámaian megnõtt a császármetszések száma, és így az esetleges késõbbi szüléseknél jelentõsen megnõhet a komplikációk esélye.

Csecsemõmûtét

Dr. Marian Knight és munkatársai 2005 februárjától egy éven át mintegy 800 000 szülés körülményeit és elõzményeit vizsgálták meg az Egyesült Királyságban. Az eredmények szerint azoknál a nõknél, akik elsõ gyermeküket természetes úton szülték meg, csak minden 30 000. esetben kellett a következõ szülés esetén teljes méheltávolítást (orvosi szaknyelven hiszterektómiát) végrehajtani. Akik viszont elsõ alkalommal császármetszéssel szültek, azoknál a második szülés esetén már minden 1300. esetben kellett végrehajtani a beavatkozást. Akiknek már kettõ vagy több császármetszése is volt, ott a méheltávolítás szükségességének a valószínûsége még tovább növekedett.

Knight szerint ezek az adatok azért aggasztóak, mert az utóbbi években az egész világon drámaian megnõtt a császármetszések száma, és így az esetleges késõbbi szüléseknél jelentõsen megnõhet a komplikációk esélye. A szülészeknek nagy a döntési szabadsága ebbõl a szempontból, így kétségtelenül sok lehet az indokolatlanul elvégzett mûtét, melyet az orvos olykor kényelmi okokból vagy a beteg határozott kívánságára végez – emelte ki a szakember.

Miért lehet veszélyes a császármetszés?

A császármetszés egy igen komoly hasi mûtétnek tekinthetõ, melynek lényege a terhes méh megnyitása és a magzat világra segítése. Általánosságban elmondható, hogy bármely olyan anyai vagy magzati állapot esetén el lehet végezni az operációt, amely a hüvelyi szülést megnehezíti, illetve az az anya vagy a magzat egészségkárosodásának fokozott kockázatával jár.

A terhes méh megvágása azonban minden esetben jelentõsebb vérzéssel járhat, amit olykor nehéz uralni. A metszés helyén keletkezõ heg sohasem lesz olyan erõs, mint az érintetlen izomszövet, így a következõ terhességek esetében ez hegszétválást eredményezhet, amely egyaránt veszélyeztetheti a szülõ nõ és a magzat életét Ezért ennek következményeként sok esetben kell teljes méheltávolítást végezni.

Méheltávolítás után nincs többé menstruáció, és sajnos nem lehetséges az anyaság sem, ezért fiatal nõknél csak abban az esetben végzik el ezt a beavatkozást, ha nincs más mód a gyógyításra. Ezért a szakemberek a szakmai protokollnak megfelelõen a császármetszés után következõ 3 év során nem is tanácsolják a terhességet.

A császármetszések számának további növekedése várható

A brit szakértõk szerint a császármetszések számának további növekedése várható az elkövetkezõ években az Európai Unió egész területén. Ennek oka az a jellemzõ tendencia lehet, hogy a nõk egyre késõbbi életkorban szülnek, aminek következtében a koraszülések, a komplikációk és így a császármetszések száma is növekszik. Emellett az édesanyák szintén gyakran támogatják, hogy a gyermek inkább császármetszéssel jöjjön világra, hiszen ez egyrészt fájdalommentes, másrészt sokan egyszerûen azért kérik ezt a szülési formát, mert egyfajta „divat" lett az utóbbi években.

Az Országos Egészségbiztosítási Pénztár felmérései alapján elmondható, hogy az utóbbi 12 évben duplájára nõtt a császármetszések száma Magyarországon, így nagyjából már minden harmadik nõ ezzel a módszerrel hozza világra gyermekét. Ezenfelül az is látható az adatokból, hogy óriási különbségek vannak a megyék adatai között – vagyis valahol kiemelkedõen sok, valahol pedig kiemelkedõen kevés császármetszést végeznek évente a szülések számához viszonyítva –, és ez szakmai okokkal nehezen magyarázható. Ráadásul az a nõ, aki már egyszer „császárral szült", nagy valószínûséggel a következõ gyerekét is császármetszéssel szüli, ami növelheti a késõbbi esetleges komplikációk esélyét. A statisztikát készítõk feltételezései szerint a mûtét elvégzése sokszor nem a szakmai protokollok alapján történhet, hanem az adott kórház szokásai szerint, illetve annak megfelelõen, hogy az adott orvos milyen „iskolában", kinél tanult.

Forrás: origo.hu

A cikkhez kapcsolódó filmajánlót csak regisztrált felhasználóink nézhetik meg. Ha még nem regisztráltál, kérjük itt tedd meg.